

den som Eksempel; thi dens Driftsomkostninger ere flere end hundrede Kroner højere end andre Baners Driftsomkostninger pr. Mil, og det har sin simple Grund deri, at Staten har givet en Rentegaranti af 4 pCt., som man er tryk og sikker paa, og saa lønner man sine Folk og ansætter og anvender Personale i et Omfang, som er aldeles ufornødent, naar Hensyn alene tages til Banen; men det kan der ikke være Tale om ved en Bane som denne, hvor det maa være i Koncessionshaverens eller det paagældende Selskabs Interesse at faa det mest mulige Udbytte af Banen for sig og sine Aktier. Det kan der overhovedet kun være Tale om, naar Staten har garanteret et Rentebeløb, som Driften aldrig kan naa. Derfor er det, at vi ved den østjællandske og den lolland-falsterke Bane komme til at betale et saa overordentlig stort Tilskud fra Statens Side, fordi Driften er saa aldeles uforsvarlig dyr. Jeg tror, at der vil være flere Marsjarer for den ærede Regering til at have Indseende med og gøre sin Indflydelse og Magt gældende overfor disse Selskaber, saaledes at de nedhætte deres Administrationsudgifter, i Stedet for, at Regeringen kommer her og paaberaaber sig de høje Administrationsudgifter og den dyre Drift ved disse Selskaber overfor et Anlæg, hvor det ikke passer. For øvrigt vil det Anlæg, som her er Tale om, bidrage ikke uvæsentlig til at forøge Indtægten paa den østjællandske Bane; thi det vil jo ligefrem blive en Jødebane for denne Bane. Selv om en Del vilde følge det ærede Medlem fra Møens Eksempel og hellere køre om ad Masnedø og Næstved, saa vil dog vistnok en ikke uvæsentlig Del af de rejsende foretrække den omhandlede Bane; i alt Fald ville da de fra Ellebrudgaard til Faxe foretrække Rejsen ad Faxebanen over Rjøge til Kjøbenhavn, naar de skulle til Hovedstaden. Og hvad Kjøbenhavnerne angaar, har jeg ogsaa en vis Formodning om, at de ville foretrække Landvejen fremfor Søvejen; jeg tror ikke, at der er nogen stor Tilbøjelighed hos Kjøbenhavnerne til at vove sig ud paa Rjøge Bugt, naar de kunne slippe derfor. Det kan ikke hjælpe at tale om Dampskibene til Stege. De skulle over Rjøge Bugt, og man har gerne Frygt for Rjøge Bugt, maaske mindre for Udreisen — der er man modig — men for Hjemreisen om Aftenen, naar man kommer træet fra Klinten, har ført de 2½ Mil fra Stege og saa skal om Vord paa et Dampskib og skulpes om Nat-ten paa Rjøge Bugt, saa tror jeg, Kjøbenhavnerne hellere sætte sig paa en Jærnbane

og køre enten over Faxe eller Næstved, og det vil bidrage til at forøge Indtægterne af denne Bane. Der er ikke Spørgsmaal om, at Hovedtrafikken fra Kjøbenhavn vil gaa til Lands, og det vil ikke alene være Kjøbenhavn, men sandelig ogsaa en stor Del af det øvrige Land, først og fremmest hele Sjælland, der vil søge til Møen. Sjællænderne ere meget tilbøjelige til Udflugter, det forstærker jeg den ærede Minister for, i den smukke Marsid, og der vil komme en betydelig Trafik, som søger til Klinten. Man har nævnt fra forskellige Sider Udlandets Trafik; det lægger jeg for mit Vedkommende mindre Vægt paa. Jeg tror, at Udlandets Besøg paa Klinten maaske for en væsentlig Del vil kunne gaa til en Havn paa den sydlige Del af Møen. Det er jo nærmest lystrejsende, og da de alligevel skulle over Vandet, kunne de ligesaa gerne sejle derhen hellere end først sejle til Gjedser og saa køre og saa atter sejle og atter køre paa forskellige Jærnbaner og Dampskibsruiter. Men som dansk Lyftbane lægger jeg meget stor Vægt paa hele dette Baneanlæg, og ogsaa af den Grund tror jeg, at dens Driftsudgifter stille sig gunstigere, end de ellers vilde gøre. Altsaa baade fordi den gaar gennem meget velbeskaffede Egne, og ogsaa fordi den vil blive benyttet som Lyftbane, tror jeg, at der ikke er nogen Grund til at være Frygt for, at den ikke skulde kunne betale sine Udgifter og give et Udbytte derudover, saa for det tykke Selskab kan den højtærede Minister være ret tryk med Hensyn til, at de ville saa straks, om ikke noget stort Udbytte, saa dog et ganske passende Udbytte af deres Penge, men det kommer, som jeg bemærkede, ikke særlig os ved. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister vilde kunne stille sig i det mindste ligesaa gunstig til Forslaget, som han gjorde i Fjor. Der har været en ikke uvæsentlig Nuance mellem den Maade, hvorpaa den ærede Minister er optraadt lige overfor Forslaget i Fjor og i Mar. Man har imødelkommet paa flere Punkter de Indvendinger, som gjordes i Fjor, men alligevel stiller den højtærede Minister sig, som det synes, noget uwilligere overfor Forslaget, end han gjorde i Fjor. Den højtærede Minister har sikkert ikke Ret i, at den Plan, han havde til en Forbindelse mellem Sjælland og Møen ved Brohoveder, vilde kunne have afhjulpen i nogen væsentlig Grad Trangen i den nu forløbne Vinter. Tværtimod vilde Forholdet vistnok være blevet omtrent det samme, og man kan i alt Fald ikke drage nogen sikker Sammenligning mellem Forholdene i Ulfund og Forholdet mellem Masnedø og Falster. Paa det sidst-